

seende till sin ordning och beskaffenhet bestämes på ett absolut nödvändigt och af sinnliga eller opersonliga agentier fullkomligt oberoende sätt. Om detta innehåll måste den kunskap handla, som kan kallas rationel. Sjelfmedvetandet eller personen, fattad i dess nödvändiga bestämningar och begrepp, måste vara dess innehålls princip, och denna princip måste genomtränga den sinnliga mångfalden och materialet, ordnande detsamma till ett nödvändigt sammanhängande helt eller ett system. Detta är den högsta grad af kunskap, hvartill människan kan komma. Identiteten af tänkande och tänkt visar sig uti innehållets principiella identitet med subjektet och häri ligger äfven criteriet på denna kunskaps visshet och sanning, dess karakter af på en gång ett förnimmande och ett förnummet, en vilja eller reell kraft och ett veta. Dock kan, som sagdt, på grund af menckliga förnuftets ändlighet, hvori det personliga alltid måste inskränkas af något opersonligt, i tiden eller rummet varande, denna till principen rent rationella kunskap ej bibehålla samma karakter af rent förnuftsmedvetande vid dess förverkligande uti mångfalden och det speciella, utan måste då upptaga